

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. február 5-én.

Kezdő ének: 62. zsoltár 1. verse

Főének: 396. dicséret mind a 3 verse

Ének prédikáció előtt: 62. zsoltár 4. verse

Textus: 2. Timóteus levél 2. rész 8b-9. verse: „Emlékezz arra, hogy Jézus Krisztus, aki Dávid utóda, feltámadt a halottak közül. Erről szól az én evangéliumom, amelyért még bilincseket is viselek, mint egy gonosztevő. Isten igéje viszont nincs bilincsbe verve.”

Kedves Testvéreim!

Nagyon sok helyen és nagyon sok formában foglalkoznak a pszichológusok, társadalomtudósok azzal, hogy milyen következményei lesznek annak, hogyha az emberek nagy része függőségekben él. Míg a korábbi évszázadokban csupán egy-két veszéllyel kellett szembe nézni, mint például az alkohollal, vagy a dohányzással, addig mostanában már rengeteg ilyen nehézség van. Függésbe kerülhetünk tulajdonképpen mindentől, ami körülvesz minket. A telefonunktól, a televíziótól, a párkapcsolattól, a munkától, a pénzünkötől, az édességektől, az internettől, és a sort valószínűleg a végtelenségig folytathatnánk. (A diákokat meg kell nyugtatnom, hogy tanulás-függő emberről én még nem hallottam.) Mindenesetre olyan világban élünk, ahol rendkívüli veszélyek leselkednek ránk, és csak nagy odafigyeléssel tudjuk megőrizni a függetlenségünket, lelki szabadságunkat.

Pál apostol ebben a rövid szakaszban azt adja elénk, hogy miként lehet az életünket minden függőségtől mentesen leélni. A mindent összefoglaló biztatás így hangzik: „Isten igéje viszont nincs bilincsbe verve”. Az olyan ember, aki Isten üzenetét, szavát követi, az sincsen bilincsbe verve. Ezért írt Timóteusnak is az evangéliumról.

Ennek az evangéliumnak, Isten legfontosabb üzenetének a középpontja, mondhatom úgyis, hogy a szíve a feltámadás. Amennyire fontos ez az üzenet, annyira kevésbé foglalkozunk vele. Pedig ez az, ami igazán felszabadít, hiszen a legkomolyabb félelmünkkel, a legnagyobb ellenfelünkkel szemben is győzelmet ad. A számunkra legyőzhetetlen halál fölött is diadalmaskodik és a leküzdhetetlen bűnnel szemben is kiutat mutat. Az evangélium központi üzenete nem csak annyi, hogy úgy szerette Isten a világot, hogy Egyszülött Fiát, Jézust elküldte, hanem az is, ami a jól ismert evangéliumi mondat folytatásában van: „aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. (Jn. 3.16) Örök életéről nem beszélhetünk feltámadás nélkül. Ez pedig nem csupán halálunk utáni esemény, hanem már itt a földön megvalósul, amikor az ember élete Krisztusban megújul. Erre kell folyamatosan emlékezni, mert csak a feltámadás hitében élő ember lehet mentes minden megkötöttségtől, függőségtől. „Isten igéje ugyanis nincs bilincsbe verve”.

Az itt szereplő levélrészlet aztán ennél többet is elárul az evangélium erejéről. Mégpedig azt, hogy akkor is független marad az ember másoktól, amikor a hitéért üldözik, amikor hátrátételt szenved. Azt írta le az apostol, hogy éppen börtönben van Krisztus-hite miatt. Nyilvánvaló, hogy ez nem kellemes, sőt kifejezetten nehéz lehetett, de mégis a fogva tartóktól függetlenül tudta kimondani, hogy az evangéliumban szabadság van. Olyan erővel szólal meg ebben a levélben, hogy azt még egy fiatal, minden betegségtől, szenvedéstől, fáradtságtól mentes ember is megirigyelné.

Pedig sok mindenben túl volt már az apostol. Egy másik levél részletében így írt a megpróbáltatásairól: „többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben. Zsidóktól ötször kaptam egy híján negyven botütést, háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor szenvedtem hajótörést, egy éjt és egy napot hanyódtam a tenger hullámain.” (1Kor. 11.23-24) Igazán mondhatta volna, hogy most már elég, most már jöjjön valaki más, aki szenved az evangéliumért, én szenvedtem eleget, de Pál nem ezt teszi. Kimondja, hogy Isten szava nincsen bilincsbe verve, így az ő lelkét sem tarthatja fogva semmi. Semmilyen félelem, semmilyen nyomorúság, semmilyen bántalmazás.

Szeretnénk azt hinni, hogy ez ma már nem történhet meg. Nem lehet az, hogy a legszebb üzenet, ami az életünkben a legjobban segít, az evangélium, lehet veszélyes is. Azonban Pál apostol esete és szavai nem hagynak kétséget, hogy mi várhat ránk. Így írta, hogy bilincsekben vagyok, mint valami gonosztevő. Pontosan olyan bűnözőként kezelték, mint azokat, akiket Jézussal együtt feszítettek keresztre. Akik rablógyilkosok voltak, akik nem kímélték mások életét és vagyonát, akiket a legsúlyosabb halálra, kereszthalálra ítélték. Olyan emberekhez hasonló Krisztus tanítványainak az üldözése, mint a bűnözőké. Sőt, egy ennél keményebb kifejezést is használhatunk. Úgy üldöznek sokszor minket, mint a kártevőket. Úgy gondolják sokan, hogy a keresztyének nem hogy nem használnak az emberiségnek, hanem kifejezetten károsak, tehát ki kell irtani őket.

Jézust is kártékonynak tartották és eltüntették. Amikor a Gecsemáné kertjében elfogták, Megváltónk számon kérte, hogy miért jönnek úgy ellene, mint valami bűnöző ellen, kardokkal és botokkal? A kérdéseinket pedig

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2017. február 5-én.

sorolhatnánk tovább. Miért nem félnek az emberek annyira a drogoktól, a szexuális félrehajlásoktól, az erőszaktól, mint Jézus tanításától? Miért van az, hogy bizonyos országokban karácsonyfát nem lehet állítani, ami Krisztus szeretetére mutat, de erőszakos, lövöldözős filmeket minden akadály nélkül be lehet mutatni?

Remélem, hogy mindenki érzi annak az abszurditását, hogy a Biblia, annak tanítása kártevőként jelenik meg nagyon sok ember gondolkodásában, amikor éppen ez lenne az, ami megmenthetné a világot! Kicsit úgy érzem a mostani közgondolkodást, mint azokat az embereket, akik tudják, hogy betegségükre van orvosság, de nem szedik be, hanem inkább meghalnak. Pál apostol ezzel a közeggel szemben mondja ki, hogy Isten igéje nincs bilincsbe verve.

Lehet, hogy a világ lakosságának 95%-a másként gondolkodik. Lehet, hogy úgy gondolják, hogy az ember nem szorul rá Istenre, a Megváltóra, hiszen mindent meg tud oldani. Ám a tapasztalat azt mutatja, hogy ahol emberi megoldásokat keresnek, ahol emberi gondolatok határoznak meg mindent, ott erőszak, elnyomás, kizsákmányolás van. Nagyon jól példázza ezt a XX. század története. Mindenről azt gondolták, hogy meg tudják oldani. Megoldják az országok közötti feszültséget, rendezik az erő-egyenlőtlenséget, erre kitört az első világháború. Aztán úgy vélték, hogy megoldják az I. világháború igazságtalanságait és különböző diktatúrák kínáltak az embereknek lehetőségeket. Láthatjuk, hogy rengetegen egyet is értettek ezekkel az eszmékkel a Szovjetuniótól kezdve Németországon, Olaszországon keresztül sok-sok európai országban.

Aztán ezt a problémát is meg akarták oldani és jött a II. világháború, aztán újabb elnyomó rendszerek jelentek meg. Végül, amikor azt látták, hogy semmi megoldás nincsen, akkor az emberi szabadság eszméjét hozták elő, mint ami mindent meg fog oldani. Adjunk mindenkinek és lehetőleg mindenre szabadságot. Csakhogy ez sem oldott meg semmit, mert az embereket a nagy szabadság a lehető legnagyobb függőségekbe taszította. A legóvatosabb becslések szerint is, ma Magyarországon 3-3,5 Millió ember él függőségekben. Minden harmadik ember. Ide vezet az, amikor azt gondoljuk, hogy nincsen szükség Istenre, nincsen szükség Jézus Krisztusra, nem kell a megváltás, nem kell a feltámadás üzenete, nem kell Isten szava. Mégis valljuk, hogy Isten szava nincs bilincsbe verve.

Ez pedig azt jelenti, hogy senki nem kötheti meg. Isten szavát nem lehet odakötni egyetlen korhoz sem. Nem a korszaknak kell magyaráznia Isten szavát, és nem a modern kor világához kell odaigazítani az üzenetet, hanem éppen fordítva. A saját életemet, a családom életét, a társadalmunk életét kell Isten üzenetéhez hozzáigazítani. Ha én nem igazodom a Bibliához, attól annak üzenete még nem változik meg. Ezért mondhatja az apostol, hogy Isten szava nincsen bilincsbe verve.

Ez pedig azt is jelenti, hogy nem lehet bebörtönözni. Nem lehet korlátok közé zárni. Készülés közben egy olyan hírfolyam cikkeit olvastam, ahol a XXI. század keresztyénüldözéseit mutatták be. Döbbenetes volt olvasni a sorokat, megrendítő volt látni a képeket. Volt egy olyan kép is, amin egy szétlőtt templom volt látható. Ablakai, ajtaja nem volt, a falak több helyen hiányoztak, az alját is felgyűrték a lövedékek. A tető nagy része beomlott. A templom közepén pedig ott térdelt egy férfi és imádkozott. Lehet, hogy az épületet felszámolták. Lehet, hogy életveszélyes volt ott imádkozni. Ezt az embert azonban nem zavarta. Tudta ő is, hogy Isten szava nincs bilincsbe verve. Aki pedig annak erejével kerül kapcsolatba, annak a lelke sem lesz soha megkötözve.

Pál apostol szavainak azonban van még egy fontos jelentése. Isten szavát nem lehet gátolni. Lehet akadályokat elé gördíteni. El lehet hitetni az emberekkel, hogy nincsen értelme. Azonban ahol Isten szava zavartalanul megszólalhat, ott nem marad el a hatása sem. Valahol a Római Birodalomban történt, hogy egy csapat keresztyént akartak megbüntetni. A büntetés pedig az volt, hogy a metsző hidegben meztelenül kellett megvárnuk a halált. A keresztyéneket őrző katonák döbbenten látták, hogy ezek az emberek nem átkozódnak, nem kérik számon Istent, hogy most meg hol van, hanem imádkoztak és énekeltek. Amikor pár órával később ment az őrség, hogy leváltsák a többieket, akkor megdöbbenve látták, hogy az örök nincsenek sehol. Viszont megtalálták az összehajtott katonaruhákat, mert ezek az emberek, amikor látták, hogy milyen ereje van Jézus szavának, akkor inkább ők is beálltak a keresztyének közé, mert azt a Megváltót akarták követni ők is, aki ekkora erőt és hitet ad az embereknek.

Kedves Testvéreim! Lehet, hogy sokféle megkötöttség van a világban. Lehet, hogy most is sokféle üldöztetéssel, akadályoztatással kell nekünk is szembenéznünk. Azonban a tény, amit Pál apostol elmondott nem változik. Éppen ezért ez legyen nekünk is a hitvallásunk: „Isten szava viszont nincs bilincsbe verve”.

Amen!

Záró ének: 294. dicséret mind a 3 verse